

πρὸς ὑπεράσπισίν του· κ' ἐπειδὴ μὴ δυνηθέντων νὰ τὸ διασώσουν, ἔφυγαν πρὸς τὰ Χανιά οἱ ἐν αὐτῷ Τοῦρκοι μὲ τὴν βάρκαν, ἐγκαταλιπόντες τὸ μίστικον, δι' ὅλα ταῦτα ὁμολογηθέντα καὶ παρὰ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ παρὰ τοῦ ναύτου τοῦ συλληφθέντος εἰς τὸ μίστικον, δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὸ μίστικον καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ εἶναι τουρκικὴ ἰδιοκτησία.

Ἐπομένως ἀποφασίζει:

Τὸ ρηθὲν μίστικον, κατασχεθὲν ἔξω τῶν Χανιῶν παρὰ τῆς ἐλληνικῆς κορβέττας ὁ «Θεμιστοκλῆς» καὶ ἀποδειχθὲν ἐχθρικὴ ἰδιοκτησία, καταδικάζεται ὡς καλὴ καὶ νόμιμος λεία.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 78

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 3953 ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, συνοδεῦον πρὸς τὸ Δικαστήριον τ' ἀφορῶντα ἔγγραφα τὴν ἐλληνικὴν γολέταν «Ἀρτεμισία» τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Γ. Μάκρα, κατασχεθεῖσαν ἔξω τῆς Κούμης παρὰ τῆς κατὰ τὴν Εὐβοίαν ἀποκλειστικῆς μοίρας μὲ φορτίον ξυλικῆς,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ναυτικῶν ἀναφορὰν τοῦ κατασχετοῦ Δημητρίου Α. Γουδῆ τῆς 4 Ἀπριλίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι κατέσχε τὴν εἰρημένην γολέταν ἐξερχομένην ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Κούμης καὶ τὴν διευθύνει ἐνταῦθα ὡς ὑποπτον, διότι ἐθεώρησεν εἰς τὸ διαβατήριόν του ὅτι ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σύραν μὲ φορτίον κριθάρι,

Θεωρήσασα τὸ διαβατήριον τοῦ αὐτοῦ κατασχετοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσυνώδευσε τὴν αὐτὴν γολέταν τῆς 4 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 116 ἀναφορὰν τοῦ Ὑγειονομείου πρὸς τὸ Δικαστήριον καὶ τὴν ἐπισυναπτομένην πρὸς τὸ Ὑγειονομεῖον ἐξομολόγησιν τοῦ πλοιάρχου τῆς αὐτῆς γολέτας τῆς 8 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν τῆς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς ὀπισθοθεωρήσεις, δι' ὧν φαίνεται ὅτι τὴν 13 Μαρτίου 1829 ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σύραν μὲ φορτίον κριθάρι καὶ μὲ τρεῖς ἐπιβάτας διὰ Αἰγίνα, ὅτι τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 196.

Σκιάθον διὰ Ταλάντι καὶ μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον· ὅτι τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σκῦρον διὰ Σκιάθον καὶ μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον· ὅτι τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ Σκιάθον διὰ Ζαγοράν χωρὶς φορτίον καὶ ὅτι ἐπιστρέψας εἰς Σκιάθον ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν τὴν 1ην Ἀπριλίου 1829 διὰ τὴν Αἴγιναν μὲ φορτίον ξυλικῆς,

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 79 ἔγγραφον τῆς Δημογεροντίας Ψαρῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον, περικλείουσιν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Ἰωάν. Γ. Μάκρα τῆς 15 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τελευταῖον τὰ τῆς ιδιοκτησίας τῆς αὐτῆς γολέτας ἔγγραφα καὶ τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολογήσεις τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Ἰω. Γ. Μάκρα καὶ τῶν δύο ναυτῶν του τῆς 17ης Ἀπριλίου 1829.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι, ἀναχωρήσας ἀπὸ Σύρον διὰ Αἴγιναν μὲ φορτίον κριθάρι καὶ τρεῖς διαβάτας τὴν 13 Μαρτίου 1829, κατὰ τὴν πιστοποιήσιν του, ἀντὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Αἴγιναν, ὑπῆγεν εἰς Σκιάθον, προφασιζόμενος τὴν κοινὴν πρόφασιν τῆς κακοκαιρίας.

2ον) Ὅτι ἀπὸ Σκιάθον ἐσημειώθη ἐπὶ τῆς πιστοποιήσεώς του, ὅτι ἀναχωρεῖ διὰ Ταλάντι μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον, καὶ ὁμῶς, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ταλάντι, διευθύνθη εἰς Σκῦρον, διότι, κατὰ τὸ λέγειν του, πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Σκιάθον ἐπληροφορήθη ἀπὸ πλοῖον ἐπιστρέψαν ἐκ Ταλαντίου ὅτι τὸ κριθάρι δὲν ἐπεροῦσεν ἐκεῖ.

3ον) Ὅτι, ἀπελθὼν εἰς Σκῦρον κ' ἐπιστρέψας πάλιν εἰς Σκιάθον, ἀπεβίβασεν ἐκεῖ τὸ κριθάρι καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ζαγοράν, ὅπου ἐφόρτωσε τὴν ξυλικήν, κ' ἐρχόμενος ἐνταῦθα πάλιν ἀπὸ Σκιάθον ἐπιασεν εἰς Κούμην, κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν του, ὅπου καὶ συνελήφθη παρὰ τοῦ ἀποκλειστοῦ.

4ον) Ὅτι ἡ κατ' ἐπανάληψιν τοῦ διάπλου του παρεκτροπὴ καὶ ἡ ἀπὸ Σκιάθον εἰς Σκῦρον ἄφιξις κ' ἐπιστροφὴ του δίδουν μεγάλην ὑποψίαν ὅτι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος ἐπροσπάθησε ν' ἀπατήσῃ τοῦ ἀποκλειστοῦ τὴν ἀγρυπνίαν καὶ νὰ παραβῇ τὸν ἀποκλεισμόν.

5ον) Ὅτι, ἂν καὶ ἀπελπισθεὶς ὅτι ἤθελεν ἀπατήσῃ τὸν ἀποκλειστήν ἐβιάσθη ν' ἀποβιβάσῃ τὸ φορτίον του εἰς τὴν Σκιάθον κ' ἔλαβεν ἐκεῖθεν διαβατήριον διὰ Ζαγοράν, τόπον κατεχόμενον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἂν κ' ἐφόρτωσεν ἐκεῖθεν ξυλικήν καὶ δὲν εἶχε πλέον τρόφιμα εἰς τὸ πλοῖόν του, μολαταῦτα, ἐπιστρέφων εἰς Αἴγιναν μὲ τὴν ξυλικήν, παρέβη τὸν ἀποκλεισμόν, ἀράξας εἰς τὴν Κούμην χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην.

6ον) Ὅτι τέλος πάντων, ὅχι μόνον παρέβη τὸν ἀποκλεισμόν ἀράξας εἰς τὴν Κούμην, ἀλλ' ἀποβὰς εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νερόν, κατὰ τὴν ὁμολογίαν του, ὑπέπεσε καὶ εἰς ὑγειονομικὴν παράβασιν καὶ διήγειρε καθ' ἑαυτοῦ ὑποψίαν ὅτι ὑπῆγεν ἐκεῖ διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας καὶ νὰ ἐπιχειρισθῇ ἐκ δευτέρου τὴν παράβασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ὅθεν δι' ὅλα ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 2499 προκήρυξιν τοῦ κατὰ τὴν Εὐβοίαν ἀποκλεισμοῦ,

Ἀποφασίζει:

1ον) Ἡ ἐλληνικὴ γολέτα «Ἀρτεμισία» τοῦ πλοιάρχου Ἰω. Γ. Μάκρα, κατασχεθεῖσα εἰς παράβασιν τοῦ κατὰ τὴν Εὐβοίαν ἀποκλεισμοῦ, καταδικάζεται μ' ὅλον τὸ φορτίον καὶ τὴν ἀποσκευὴν της ὡς καλὴ καὶ νόμιμος λεία.

2ον) Ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ληφθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ὡς πρὸς τὴν παρὰ τὰς τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίῳ Δικαστηρίῳ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 79

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, γενομένην ὀπισθεν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς 9ης Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 806 τῆς 17 Μαρτίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι Δημήτριός τις, Δεδεμάρκος καὶ Σίδερης λεγόμενος ὁ αὐτὸς μὲ διπλοῦν ὄνομα, ὑπανδρευμένος καὶ κάτοικος εἰς τὰ Βάτικα τῆς Μονεμβασίας, ἐκοινοποίησεν ὅτι ἤρχετο ἀπὸ Χανιά τῆς Κρήτης, ὅπου ἐπώλησε τὸ φορτίον του,

Ὅτι τὰ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου του ὀνόματι «*Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς*» ἔγγραφα εἶναι ἐπίπλαστα, ὡς μὴ μαρτυρουμένης τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ παρ' ἄλλων, εἰ μὴ ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν ιδίων συντρόφων τοῦ ἐσχάτου ταξιδίου τοῦ Δ. Δεδεμάρκου, ἐνῶ κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίες τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας, Σπῦρὸς τις καὶ Θεοδωρῆς Τσοχάλης, διάσημοι λαθρέμποροι εἰς τὸ παρελθόν, δὲν ἔπαυσαν νὰ ἔχουν ἐνοχὴν εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 890 τῆς 5 Ἀπριλίου 1829, τὴν ὀπισθογραμμένην διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1829 καὶ τὰς ἐσωκλείστους ἀναφοράς, τὴν μὲν τοῦ Δημητρίου Δεδεμάρκου πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν Μονεμβασίας τῆς 3 Ἀπριλίου 1829, τὴν δὲ τῆς Δημογεροντίας ταύτης πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Μονεμβασίας τῆς 4 Ἀπριλίου 1829, ὅτι ὁ Δημήτριος Δεδεμάρκος ὁμολογεῖ μόνος του τὸ ἔγκλημά του, τὴν παρὰ τὰς τῶν ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρήτης καὶ ὅτι ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία μεσιτεύει ὑπὲρ τῆς συγχωρήσεώς του,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 196.